

[Kaunstrup Glemmensen.]

ne, og vi håber og kan vel næsten sige, vi tror, at handelsministeren også snarest muligt vil komme med forslag, der i kraft af deres mulighed for at sikre bedre investeringsvilkår kan være med til at sikre arbejdspladser, til at skabe flere arbejdspladser. Der er en række erhvervslove, der i høj grad trænger til forbedringer.

Jeg skal bare konstatere, at vi altså finder, at der er tale om en ulige behandling af forskellige samfundsgrupper, og at vi på ny beklager, at skiftende regeringer ikke har taget initiativ til en erhvervslovgivning, der kunne fremme investeringerne, og heller ikke i tide har taget initiativ efter de retningslinjer, vi fra konservativ side gang på gang har foreslået.

Gert Petersen (SF):

Hr. Henning Philipsen vil efter mig i ordførerrækken gå nærmere ind på selve de lovforslag, der hænger sammen med forligsmandens skitse, og senere vil hr. Morten Lange uden for ordførerrækken sige noget om vores holdning til de problemer, der hænger sammen med tjenestemændenes og funktionærernes situation. Jeg vil nøjes med her at gøre nogle principielle bemærkninger.

Jeg mener, at det, vi oplever her, er en bitter dag for dansk arbejderbevægelse. Vi har jo oplevet den før. Vi har oplevet noget lignende tidligere. Men der var vel en del, ikke mindst rundt omkring i arbejderbefolkningen og blandt funktionærerne, som troede, at det ikke ville ske nu, da socialdemokratiet havde fået en førstemand, der selv var udgået fra fagbevægelsen og selv tidligere, inden han blev socialdemokratiets førstemand, har haft mange og stærke ord at sige mod regeringsindgreb, også hvor der kunne være tale om storkonflikt, og hvor nogle mennesker kunne male en vis herre på væggen, hvis det kom til en storkonflikt.

Man kan måske indvende, at der i og for sig ikke kan ske andet end det, der gør nu, i et folketing med den sammensætning, som folketinget har i dag. Men jeg havde nu alligevel ventet et andet oplæg fra en socialdemokratisk regering, også selv om det er en mindretalsregering. Jeg havde f. eks. ventet, hvis den endelig ville frem til indgreb, som der her er tale om, at den så havde gjort det afhængigt af en urafstemning blandt dem,

hvem indgrebet vedrører, hvor man er vant til at holde en sådan urafstemning, nemlig i fagbevægelsen. Socialdemokratiet har ærlig talt så gode forbindelser til LO, at jeg ikke tror, LO kunne have siddet en henstilling om urafstemning overhørig. Det ville være utraditionelt, det indrømmer jeg, men det er helt afgørende for os — og jeg synes, det burde være det også for socialdemokratiet — at arbejderne, lønmodtagerne, selv er med til at afgøre deres løn- og arbejdsvilkår.

Det har man altså ikke gjort. Regeringen er tilsyneladende uinteressert i, hvad lønmodtagerne selv mener om denne situation. Regeringen vil ikke gøre indgrebet afhængigt af en tilslutning fra lønmodtagerne selv, hvilket ville sige, at hvis de siger nej, så gennemfører man ikke indgrebet, men den vil trække det, som man kalder en løsning, ned over hovedet på dem. Sådan er situationen i hvert fald nu. Jeg ved ikke, om regeringen kan overtales til en anden procedure, vi vil gøre et forsøg på det, men jeg skal erkende, jeg er ikke optimistisk.

Det gælder så meget mere, som den skitse, man har valgt som grundlag for indgrebet, er dybt uretfærdig, især over for de lavtlønnede. Først til næste år skal de have et beskedent tillæg. Med de prisstigninger, vi har oplevet, og som de havde ventet en vis kompensation for ved denne overenskomst, betyder det i realiteten, at deres realløn forringes i de kommende måneder — istik modsætning til de løfter, som socialdemokratiet gik til valg på i de passager — og de fandtes jo i det socialdemokratiske valgoplæg — det benægter jeg slet ikke — hvor man talte om indkomspolitik.

Vi konstaterer, vil jeg godt sige til hr. Kjeld Olesen, ikke dette med hoveren eller lyst til at boltre os på arbejdspladserne; vi konstaterer det med sorg og bitterhed. Vi opfordrer regeringen og socialdemokratiet i dette yderste øjeblik til at ændre kurs og vende tilbage til den platform, partiet gik til valg på.

Regeringen må også have vidst, at alene det at bringe et forslag om indgreb i overenskomstsituationen her ind i dette folketing, alene dette åbner mulighed for, at dette folketing gennemfører et indgreb, som er endnu værre end det, regeringen har foreslået. Det vil i så fald også være regeringens ansvar, for alt dette åbnes op derved, at rege-